

Karepa raamatukogu on üks neist vähestest vabariigis, kellele Eesti NSV Kultuuriministeerium ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu andsid eesrindliku raamatukogu aunimetuse. Loomulikult peituvad selle taga kõigiti head töõnditajad: raamat on sõpru leidnud peaaegu igas peres, laenutuste arv kõigi kirjandusliikide osas on aastatega suuresti tõusnud, alati on raamatukogus aktuaalsed näitused, stendid, plakatid, rikkalikud avariilid, koos rahvamajaga korraldatakse mitmesuguseid huvitavaid üritusi — kirjandus- ja küsimuste-vaastuste õhtuid jm.

Kõik see ei tule iseenesest. Ent mingi saladuse või kunsttükiga siin tegemist küll pole. Raamatukogu juhataja Signe Kaasiku viisa ja püsiv töö käsikäes aktiiviga, inimestesse sõbralik suhtu-

SIGNE KAASIHK

mine, abivalmidus on jätnud oma jälje. Oeldus on antud eeskätt kohaliku lugejatepere hinnang. Leida Bachlum ja Lilli Lankei rõõmustavad veel eriti selle üle, et Signe Kaasik ei unusta lugejaid ka siis, kui kedagi neist on tabanud haigus.

Palju rõõmu Karepa naisperele valmistab raamatukogu juures 1960. aastast tegutsev kodundusring oma praktiliste ning teoreetiliste näpunäidete ja nõuannetega. Abimeesteks ringi liikmeile on nii raamatud ja ajakirjad kui ka loengud. Marjaks kuluvad ära kunstnik Sagritsa nõuanded värvide kasutamiseks ruumides ja muud. Nägusad kangad, silmkoeesemed, maitavad toidud, kaunis kodu ja selle ümbrus või tulu-

toov mesila, niisamuti kodundusringi tööde näitus ja traditsiooniline konverents igal kevadel annavad aga sellele tööle hinde, ja kahtlemata hea!

Rääkima peab ka raamatukogu ruumidest. Sellel aastal said need värsked ja ajakohased ilme. Omajagu annab juurde uus mööbel. Raamatukogu seinale riputati R. Sagritsa maal Karepa rannast — auhind eesrindlikule raamatukogule. Ilu ulatub õuegi, kõrgete määndide alla. Siia saab koha kiviktaimla, istutatakse lilli, hakkavad kõrgust võtma raamatukogu ja rahvamaja ühise perega kasvama pandud puud ja põõsad. Keegi aga ei kõhkle Signe Kaasikut kõiges selles in-

siatori ning suure vaeva nägijana nimetades.

Viimasel ajal on mitmete maal asuvate kultuuriasutuste juhatajate suust kuulda kaebamist selle üle, et puid ei saa metsast välja ja — veelgi hullem — kuidagi ei saa neid peeneks. Karepal naerdatakse nende üle, olevat lausa saamatus. Siin tehakse kõik ühiselt: abiks on šefid, lugejad, isetegevuslased. Loomulikult lahendatakse ka kultuuritöö küsimused koos, ühise nõukogu, aktiivi, tugeva ja sõbraliku kollektiivi osavõtul.

Võtame kõne alla kas või viimased üritused — kirjandusliku konverentsi P. Kuusbergi romaani «Enn Kalmu kaks mina» kohta või siis kirjandusõhtu O. Lutsu loomingu tutvustamiseks. Õhtu sisustati bibliograafilise ülevaate, näituse, plakati, ülevaatega kirjaniku elust ja loomingu ning näidendiga «Laul õnnest». Et asjatundjat juhendajat kohapeal pole, õpiti viimane — siin teevad kaasa juba aastaid näidendis mänginud inimesed — omal jõul selgeks. On teada, et Signe Kaasik oli kõige selle juures õhinaga ja kuulajad-vaatajad olid sisuka ürituse eest väga tänulikud. M. LEPIKSAAR

Pildil: Karepa raamatukogu juhataja Signe Kaasik.

E. Kapstase fotod